

Notat

om

socialministerens samråd med folketingets socialudvalg den 7. december 1978 om samrådsspørgsmål B.

(Fremsendt af socialministeren til folketingets socialudvalg med skrivelse af 14. december 1978)

Samrådsspørgsmål B:

Spørgsmål a:

Kan socialministeren bekræfte, at bistandsloven forpligter kommunerne til at sørge for, at der er det nødvendige antal daginstitutioner til alle, der ønsker deres børn pas-set?

Svar:

Ifølge bistandslovens § 69, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen »sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger«.

Reglen er en viderførelse af princippet i § 2, stk. 2, i lov om børne- og ungdomsforsorg, hvorefter det påhvilede kommunalbestyrelsen efter indstilling fra det sociale udvalg at oprette og drive de fornødne institutioner, såfremt opgaverne ikke blev løst ad anden vej.

Om sidstnævnte bestemmelse gav ombudsmanden i forbindelse med en klagesag udtryk for, at bestemmelsen næppe kunne betragtes som en sædvanlig pligtpåbyggende retsregel, men i nogen grad havde karakter af en programudtalelse.

Om bestemmelsen i bistandslovens § 69 anføres i cirkulære af 29. marts om institutioner under kommunerne, pkt. 2, at omfanget af kommunalbestyrelsens forpligtelse må bestemmes ved en løbende vurdering af egnetheden af de eksisterende muligheder for pasning og pleje i private hjem eller i institutio-

ner over for det aktuelle og forventede fremtidige behov. Det anføres videre, at kommunalbestyrelsen normalt vil have opfyldt sin forpligtelse, når institutionerne under kommunen videreføres og udbygges i overensstemmelse med den senest fastlagte sociale udbygningsplan.

I overensstemmelse hermed har socialministeriet gentagne gange i anledning af henvendelser fra såvel folketinget som private brevskrivere givet udtryk for, at det er kommunalbetyrelsen, der skønner over, hvad der er det nødvendige antal institutionspladser, og at socialministeriet kun kan give henstilling om udvidelse af dette antal, hvis en sammenligning af kommunens udbygningsplan med planerne for andre kommuner viser, at forholdet ligger uden for rammerne af det acceptable.

Konklusionen er, at der ikke af bistandslovens § 69 kan udledes en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at skaffe en daginstitutionsplads i samme øjeblik, et barns forældre fremsætter ønske herom.

Spørgsmål b:

Kan ministeren bekræfte, at kommunerne således ifølge bistandsloven er forpligtet til at sørge for pasningsmuligheder også for arbejdsløses børn?

Svar: